
STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Zitting 1996 – 1997

Landsverordening, houdende regels met betrekking
Tot de bestuurlijke structuur, het bestuur en het
Beheer van het Algemeen Pensioenfonds van de
Nederlandse Antillen (Landsverordening APNA)

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Algemeen deel

De onderhavige ontwerp-landsverordening strekt ertoe de bepalingen betreffende de bestuurlijke structuur, het bestuur en het beheer van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen (APNA) te vervangen door een moderne en consistente wettelijke regeling.

De huidige regels betreffende de bestuurlijke structure, het bestuur en het beheer van het APNA zijn in een vijftal besluiten neergelegd: de oprichting van het fonds is geregeld bij Koninklijk besluit van den 27sten april 1936 (Stbl. No. 941), tot oprichting van een Pensioenfonds voor Nederlands-Antilliaanse burgerlijke landsdienaren, ambtenaren benoemd door het bevoegde gezag der eiland-gebieden, politiemilitairen, onderwijzers bij het bijzonder onderwijs, het onderwijzend personeel van de R.K. Ambachtsschool “St. Jozef”, het personeel werkzaam op het beheerskantoor van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen op Curacao en hunne weduwen en wezen (P.B. 1936, 66), de beheersregelen betreffende het fonds zijn bastgesteld in het Besluit van de 13de januari 1951 tot vaststelling van de Regelen voor het beheer enz. Betreffende het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen (P.B. 1951, 4) en de Beschikking van de 13de januari 1951, no. 9463, ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 5, eerste lid, 7, eerste lid, 8 vierde lid, 9, derde lid, 10 eerste lid, onderdeel 5e, en tweede lid, en 11 tweede en derde lid, van de Regelen voor het beheer enz., betreffende het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen (P.B. 1951, 4) (P.B. 1951, 5), terwijl bij beschikkingen van de Gouverneur van 13 januari 1951, nos. 9463a en 9463b (P.B. 1951, 6 en 7) de dienstvoorschriften voor de Directeur van het fonds respectievelijk de voorschriften voor het door het College van Commissarissen van het fonds uit te oefenen toezicht op het beheer van dat fonds zijn uitgevaardigd. Het komt uit een oogpunt van overzichtelijkheid en doelmatigheid wenselijk voor, die besluiten te vervangen door één wettelijke regeling. De intrekking van bedoelde regelingen geschiedt met behulp van een aparte, tegelijk in werking te treden landsverordening, waarin tevens de wijzigingen in landsverordeningen in verband met de eveneens gelijktijdig in werking te treden Pensioenlandsverordening overheidsdienaren wordt geregeld, alsmede een verruiming van de mogelijkheid tot het werken in deeltijdarbeid bij de overhead.

Belangrijkste doel van het onderwerp is evenwel de – deels verouderde – bepalingen betreffende de bijzondere relatie tussen het fonds en de overhead, de rechts- en bestuursvorm van het fonds, alsmede de taakverdeling, de bevoegdheden en de samenstelling van de organen van het fonds aan te passen aan de eisen van de tijd. Daarbij is rekening gehouden met de Landsverordening

ondernemingspensioenfondsen (P.B. 1985, 44), die onder meer regels met betrekking tot de bestuurstructuur en de statuten en reglementen van de ondernemings-Pensioenfondsen bevat.

Uitgangspunt van het ontwerp is dat APNA in bedrijfsmatig opzicht zo zelfstandig mogelijk dient te kunnen functioneren en dat de structuur van het fonds zoveel mogelijk dient te gelijken op die van de ondernemingspensioenfondsen. Door overdracht van een aantal bevoegdheden van de centrale overhead aan het fonds wordt in het ontwerp een grotere zelfstandigheid aan het fonds verleend. Wat de organisatiestructuur van het fonds betreft, wordt een bestuur als hoogste organ van het fonds aangewezen en worden in beginsel alle bestuurlijke bevoegdheden in handen gelegd van dat bestuur. Voorts wordt de directeur als eenhoofdig bestuursorgaan vervangen door een tweehoudige directeur. In de landsverordening wordt een wettelijke basis geschapen op grond waarvan de directie feitelijk de dagelijkse leiding van het fonds zal kunnen voeren. Het ontwerp voorziet voorts in het toezicht op het bestuur en het beheer van het fonds door de Bank van de Nederlandse Antillen, zulks in het voetspoor van de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen, in nieuwe voorschriften ten aanzien van beleggingen, alsmede in nieuwe taken voor de Algemene Rekenkamer. Een veelheid aan instanties wordt belast met de controle van het fonds, te weten een registeraccountant die zijn werkzaamheden voor het bestuur verricht, de Bank van de Nederlandse Antillen voor de centrale overhead en de Algemene Rekenkamer voor de Staten, terwijl het bestuur van het fonds daarnaast over eigen, intern, controleapparaat beschikt. Bij de voorbereiding van het ontwerp is mede gebruik gemaakt van de Hoofdstukken L en M van de Nederlandse Algemeen burgerlijke pensioenwet (Stb. 1966, 6) betreffende het bestuur van, het toezicht op en het financieel beheer van het ABP. Ten slotte zij gewezen op het feit dat de onderhavige ontwerp-landsverordening overheidsdienaren.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2 regelt de oprichting, de rechtspersoonlijkheid en de plaats van vestiging van het fonds, hetgeen thans in de artikelen 1, eerste lid, en 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1936 geregeld wordt. Daaruit blijkt tevens dat het APNA ook thans reeds een publiekrechtelijke rechtsvorm heeft. Dit bidet de mogelijkheid om de eigensoortige taak- en bevoegdheidtoedeling tussen de onderscheidene organen onderling en met de centrale overhead op doelmatige wijze te regelen zonder daarbij gebonden te zijn aan de burgerrechtelijke regels betreffende privaatrechtelijke rechtspersonen.

Artikel 3 regelt de taak van het APNA. Rechtstreeks uit de wet vloeit voort de uitvoering van de Pensioenlandsverordening overheidsdienaren, zo blijkt uit het eerste lid. Het tweede lid geeft het bestuur de bevoegdheid om, indien de Minister van Financiën zulks voorstelt, deze taak uit te breiden en het fonds te belasten met werkzaamheden ter uitvoering van andere overheidspensioenregelingen zoals bij voorbeeld die voor de leden der Staten, ministers, eilandsraadsleden, gezaghebbers en gedeputeerden. Het is niet mogelijk het APNA ook te belasten met de uitvoering van pensioenregelingen ten behoeve van werkgevers en werknemers in de private sector.

Evenmin zal het tweede lid gebruikt kunnen worden om ten behoeve van overheids- n.v's en- stichtingen en hun werknemers een (eigen) pensioenregeling uit te voeren. Dat zal ook niet nodig zijn, aangezien in de Pensioenlandsverordening overheidsdienaren een bepaling zal worden opgenomen op grond waarvan het personeel van zodanige rechtspersoon, indien die rechtspersoon dat wenst, in beginsel onder de werking van die landsverordening kan komen te vallen. De kosten die de krachtens het tweede lid verrichte taak met zich meebrengt – niet alleen de daaruit voortvloeiende verplichtingen, maar ook overhead-kosten e.d. – komen uiteraard ten laste van de betrokken rechtspersoon. Dit is in artikel 13, eerste lid, bepaald.

Artikel 4

Artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 27 april 1936 bepaalt dat het fonds onder oppertoezicht van de Gouverneur wordt beheerd door een Directeur onder toezicht van Commissarissen. Naar het oordeel van de regering dient het APNA – net als andere pensioenfondsen – in bedrijfmatig opzicht zo zelfstandig mogelijk te kunnen functioneren en dient zijn structuur zoveel mogelijk te gelijken op die van de ondernemingspensioenfondsen. Artikel 4 van het ontwerp vervangt daarom de Gouverneur als hoogste bestuursorgaan door een bestuur.

In artikel 5 worden de benoeming en samenstelling van het bestuur geregeld. Binnen het bestuur is kennis en ervaring op veel terreinen gewenst. Te denken valt aan deskundigheid op het gebied van pensioenen, human resources management en beleggingen en aan financiële, actuariële en juridische expertise. Bij de samenstelling van het bestuur dient er naar gestreefd te worden dat zoveel mogelijk deskundigheid kennis op dergelijke gebieden aanwezig is. Hoewel de leden van het bestuur dienen te functioneren als behartigers van het belang van het fonds en niet als behartigers van de belangen van een eventuele achterban, achten de ondergetekenden het wenselijk dat uit de geledingen van elk van de drie groepen personen die een bijzonder belang bij het fonds hebben – de actieve deelgenoten, de gepensioneerden en de overheidswerkgevers – een bestuurslid afkomstig is. Dit wordt gewaarborgd door het vierde lid.

Er kunnen geen plaatsvervangende leden worden benoemd.

Het zevende lid regelt de zittingsduur. Voorgesteld wordt deze op vijf jaar te stellen en herbenoeming mogelijk te maken. De reden hiervan is dat inzicht in de pensioenmaterie schaars aanwezig is en de verworven kennis daarom gedurende langere tijd benut dient te worden.

De onverenigbaarheid van functies binnen het fonds, geregeld in het achtste lid, dient ter waarborging van de onafhankelijkheid van de leden van het bestuur.

Artikel 7

De onvang van de werkzaamheden van de directie wordt bepaald door de mate waarin het bestuur bevoegdheden en werkzaamheden overdraagt aan de directie. Ditz al in belangrijke mate geschieden – verwezen zij verder naar de toelichting bij artikel 8. Aangezien de taak omvangrijk zal zijn – ook een belangrijk deel van het huidige takenpakket zal in de toekomst door de directie dienen te worden verricht, zoals taken op het gebied van het algemeen management en het financieel-economisch management – komt het de ondergetekenden noodzakelijk voor een tweehoofdige

directie in de plaats van de thans formeel bestaande eenhoofdige directie te introduceren.

Artikel 8

Onder de huidige bepalingen wordt het fonds beheerd door een directeur onder oppertoezicht van de Gouverneur en onder toezicht van het College van Commissarissen. Bevoegdheden worden de directeur rechtstreeks toegekend, met dien verstande dat hij in de uitoefening daarvan wordt beperkt door de vereiste betrokkenheid van een toezichthouder. Zo heeft de directeur voor beheersdaden toestemming nodig van een of meer commissarissen (zie artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van de 27ste april 1936). Voorts dient de directeur het personeel van het beheerskantoor voor benoeming, bevordering, schorsing en ontslag voor te dragen aan de Gouverneur en behoeft hij de goedkeuring van het College van Commissarissen alvorens vóór de eerste December van elk jaar aan de Gouverneur een begroting van de kosten van beheer en administratie van het fonds voor het komende jaar ter goedkeuring aan te bieden – verwezen zij naar de artikelen 2 en 15 van de beschikking van 13 januari 1951, no. 9463a, opgenomen in P.B. 1951, no. 6.

4

In het ontwerp worden geen bevoegdheden meer rechtstreeks aan de directie toegekend. In artikel 4 worden in beginsel alle bestuurlijke bevoegdheden bij een nieuw orgaan – het bestuur – gelegd, ook de toepassing van de wettelijke bepalingen betreffende het pensioen van de overheidsdienaren en het toezicht op de naleving van die bepalingen. Zulks heeft tot gevolg dat in de nieuwe bestuursstructuur het bestuur de eindverantwoordelijkheid voor het functioneren van het fonds draagt en de directie ondergeschikt wordt aan het bestuur. In de praktijk zal uiteraard de directie belast worden met de dagelijkse leiding van het fonds en worden de meeste werkzaamheden door de directie en het personeel verricht. Veel bevoegdheden van het bestuur dienen daarom te kunnen worden uitgeoefend door of namens de directie. In artikel 8 is de basis gelegd voor de interne verdeling van de bevoegdheden. In beginsel is krachtens het tweede lid delegatie van de bestuursbevoegdheden of mandaat van de uitoefening van bestuursbevoegdheden aan de directie mogelijk. Het vierde lid bevat een uitzondering: de daarin opgesomde bevoegdheden kunnen gezien hun aard – de meeste hebben een beleidsmatig karakter – niet door anderen dan het bestuur worden uitgeoefend.

De algemene extreme vertegenwoordigingsbevoegdheid is in het eerste lid opgedragen aan de (plv.) voorzitter en een ander bestuurslid gezamenlijk. Zij kunnen de directie machtigen het fonds door het verrichten van rechtshandelingen te binden dan wel door bepaalde medewerkers van het fonds te doen binden in bepaalde aangelegenheden, maar dit kan slechts namens het bestuur, niet op eigen naam. Dit blijkt uit het vijfde lid. Voor derden kan het van belang zijn te weten hoe de bevoegdheidsverdeling binnen het APNA is. Daarom is openbaarmaking van delegatie- en mandaatbesluiten in het derde lid voorgeschreven.

Artikel 9 en 10

Uit artikel 2 blijkt dat het fonds een publiekrechtelijke rechtsvorm is toegedacht. Artikel 10 beoogt het personeel van het fond seen rechtpositie te verlenen waarvan de regeling in principe gelijk is aan die van de landambtenaren, Aldus de eerste zin van

het vijfde lid. Afwijking hiervan, bij voorbeeld ten aanzien van zeer gespecialiseerde functies, kan echter in het belang van een goede bedrijfsvoering noodzakelijk zijn. De tweede zin maakt mogelijk dat dergelijke afwijkingen een uitdrukkelijke grondslag moeten bieden.

In artikel 4, onderdeel j, van de gelijktijdig met dit ontwerp in werking te treden ontwerp- Pensioenlandsverordening overheidsdienaren wordt voorgesteld het toekomstige personeel van het fonds in beginsel deelgenoot te laten zijn van het fonds. Tot een principiële wijziging ten opzichte van de bestaande situatie leidt dit niet, omdat op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel e, van het besluit van 13 januari 1951, no. 9463, opgenomen in P.B. 1951, 4, het huidige personeel ook al deelgenoot in het fonds is.

Artikel 11

De beoogde verzelfstandiging van het fonds brengt mee dat de plicht tot aanwijzing van een registeraccountant – wie dat zijn wordt bepaald door de Landsverordening van de 9de juli 1971 houdende regelen betreffende de bescherming van de title registeraccountant (P.B. 1971, 87) – die met de controle van de administratie en van de jaarrekening van het fonds wordt belast, bij het bestuur wordt gelegd. Deze controle zal een belangrijke ondersteuning voor het bestuur betekenen bij het dragen van de verantwoordelijkheid voor de gang van zaken bij het fonds. Daarnaast zal de Minister van Financiën in de wetenschap dat er regelmatig een grondige controle plaats vindt, een meer terughoudende rol ten aanzien van het fonds kunnen betrachten. De accountantscontrole draagt er ten slotte tevens toe bij dat de Bank van de Nederlandse Antillen en de Algemene Rekenkamer een getrouw beeld van de financiële toestand van het fonds wordt geboden, hetgeen van groot nut is voor hun werkzaamheden.

5

De actuariële en bedrijfstechnische functies zijn ondersteunende functies ten behoeve van het bereik van de doelstellingen van het fonds. De actuariële functie richt zich op de termijn van verplichtingen van het fonds en de benodigde premie. Een belangrijke vraag daarbij is hoeveel vermogen er aanwezig moet zijn om aan de pensioenverplichtingen te kunnen voldoen. De bedrijfstechnische functies omvat de vastleggingen en activiteiten die nodig zijn om het fonds doelmatig en betrouwbaar te doen functioneren, zoals de administratieve organisatie, interne toetsingssystemen, interne informatieverstrekking en vorm en inhoud van de jaarrekening en de daarbij behorende toelichting. Het is een verantwoordelijkheid van het bestuur zowel voor de interne, actuariële functie zorg te dragen als voor adequate, externe ondersteuning. Artikel 11, tweede lid, legt in verband met die verantwoordelijkheid verplichting tot aanwijzing van een actuariële deskundige – dit kunnen een of meer actuarissen zijn of Wel een actuariële bureau – bij het bestuur.

Artikel 12. en met name het tweede lid daarvan, beoogt de bestemming van de middelen van het fonds aan te geven. Duidelijk blijkt hieruit het beginsel dat de financiering van de pensioenen, uitkeringen en kosten waartoe het fonds wettelijk is verplicht, ten laste van het fonds worden gedaan. De financiering van de pensioenlast komt dus geheel voor rekening van het fonds. Daar de inkomstenstroom steeds moeten garanderen dat het fonds aan zijn verplichtingen zal kunnen blijven voldoen, zal het fonds de zakelijk en commercieel beheer de baten uit vermogen zo hoog

mogelijk moeten opvoeren en daarnaast door nauwkeurige actuariële berekeningen en regelmatige toetsing van de hoogte van de **pre.....** ten opzichte van de opgedragen of aanvaarde verplichtingen moeten verrichten.

Artikel 14

Het bestuur wordt bijgestaan door een uit onafhankelijke deskundigen bestaande beleggingscommissie die het bestuur adviseert over het beleggingsbeleid, de beleggingen en het te gelde maken daarvan. Beleggingscommissie dient op grond van artikel 15, eerste lid, ook over het concept-beleggingsplan te adviseren.

Artikel 15

De formele verantwoordelijkheid voor de beleggingen berust bij het bestuur. Het eerste lid bepaalt dat algemene lijnen van het beleggingbeleid dienen te worden vastgesteld in een jaarlijks vast te stellen beleggingsplan. Het beleggingsbeleid richt zich op de optimale samenstelling van de belegging-portefeuille met als doel het bereiken van een zo hoog mogelijk rendement bij een zo gering mogelijk risico, een en ander afgestemd op de verplichtingen van het fonds. Daarnaast moet worden gewaarborgd dat uitsluitend tot belegging wordt besloten op basis van zuivere beleggingscriteria, deskundigheid en onafhankelijkheid. Daartoe zijn in het tweede en derde lid regels ter zake van het beleggingsregime opgenomen. Deze bepalingen vervangen de artikelen 12 en 13 van het besluit van 13 januari 1951, no. 9463, gepubliceerd in P.B. 1951, 4

Artikel 16 vermeldt de categorieën van warden waarin het fonds kan beleggen. Met dit artikel wordt verder mede beoogd ten dele te voorzien in de leenbehoefte van de publiekrechtelijke lichamen hier te lande.

6

Artikel 17

Het APNA voert thans reeds een boekhouding volgens het beginsel van lasten en baten, een zgn. commerciële boekhouding, wwarbij jaarlijks de resultaten van het fondsbeheer door het opstellen van balans en een resultatenrekening zichtbaar worden gemaakt. De door het bestuur opgestelde begroting dient vóór 1 augustus van het jaar voorafgaand aan het jaar waarop de begroting betrekking heeft, te worden voorgelegd aan de Minister van Financiën, die vóór 1 oktober over het al dan niet goedkeuren van de begroting dient te beslissen en in normale gevallen – bij goedkeuring van de begroting – vóór 1 december de goedgekeurde begroting ter kennisneming aan de Staten dient te zenden. Een en ander volgt uit het tweede, derde en zevende lid.

Uit het vierde lid blijkt dat het bestuur bij het ramen van de begrotingskosten in principe zal dienen uit te gaan van normen die bij het opstellen van de begroting van de nederlandse Antillen gebruikelijk zijn. Aangezien de goedkeuringsprocedure er niet toe mag leiden dat de verantwoordelijke minister op de stoel van het APNA-bestuur gaat zitten, dient hij op grond van het zesde lid geheel of gedeeltelijk onthouden van goedkeuring onverwijld en gemotiveerd aan de Staten meet e delen.

Het achtste lid voorziet in de situatie waarin de voorgeschreven goedkeuring ontbreekt. Deze regeling dient ter vervanging van artikel 15 van de beschikking van 13 januari 1951, no. 9463a, opgenomen in P.B. 1951, 6, waarin nog is bepaald dat de begroting vóór de eerste December aan de Gouverneur dient te worden aangeboden.

Artikel 18 bevat bepalingen met betrekking tot de jaarrekening en het jaarverslag. In overeenstemming met de uitgangspunten van dit ontwerp is de bevoegdheid tot vaststelling van de jaarrekening – evenals overigens die tot vaststelling van de begroting – in handen van het bestuur gelegd. De eigen comptabele regeling voor het financieel beheer van het fonds maakt het noodzakelijk dat het boekjaar wordt aangeduid, zoals in het eerste lid is geschied.

Artikel 19

Artikel 3 van eerdergenoemd koninklijk besluit van 27 april 1936 bepaalt dat de directie van het fonds om de vijf jaren wetenschappelijke balansen dient op te maken. Krachtens artikel 16 van beschikking van 13 januari 1951, no. 9463a, gepubliceerd in P.B. 1951, 6, is de APNA-directeur verplicht het voorgeschreven verslag van de staat van het fonds en van de in het afgelopen jaar verrichte werkzaamheden, alsmede de balans en verlies- en winstrekening ter goedkeuring aan de Gouverneur aan te bieden.

Artikel 19 bevat vergelijkbare bepalingen inzake de verslaglegging. De bepalingen maken het mogelijk dat de vermogenspositie van het fonds periodiek grondig op haar merites wordt gezien en zo nodig bijgesteld. Het eerste lid legt het bestuur de verplichting op ten minste eenmaal in de vijf jaar een actuariële balans door de actuariële deskundige te doen samenstellen en aan de Minister van Financiën en de Bank van de Nederlandse Antillen over te leggen. Daarnaast dient zulks ook te geschieden op verzoek van de Minister van Financiën. Het periodiek opstellen van de actuariële balans heeft ten doel te onderzoeken in hoeverre de factoren die bij de vorige actuariële balans voor de berekening van de reservepositie zijn aangehouden, door wijzigingen van de regelgeving, de te onderzoeken massa en de maatschappelijke verhouding aanpassing behoeven. Met behulp van de actuariële balans kan worden beoordeeld of de gevormde en de nog te vormen reserves voldoende dekking bieden voor de op het fonds rustende pensioenverplichtingen. In de actuariële balans moeten de reservepositie en de verdere financiële prognose van de eerste na de balansdatum volgende jaren zijn opgenomen; aan de hand van deze gegevens kan worden nagegaan of een wijziging van het bijdragepercentage noodzakelijk is.

Het bestuur dient voorts – zo blijkt uit het tweede lid – jaarlijks een actuariel verslag betreffende het fonds aan de Minister van Financiën en de Bank over te leggen. Het fonds wordt boekhoudkundig volgens het baten – en lastenstelsel beheerd. Dit brengt mee dat van jaar tot jaar de resultaten van het afgelopen jaar in de vorm van een resultatenrekening en balans in het jaarverslag tot uitdrukking dienen te worden gebracht. Op deze wijze is men in de gelegenheid de vermogenspositie van het fonds op de voet te volgen.

De Bank van de Nederlandse Antillen, aan wie in artikel 20, eerste lid, het toezicht wordt opgedragen, zal – evenals zij dat doet ten aanzien van de ondernemingspensioenfondsen – haar taak vervullen vanuit de invalshoek dat de belangen van de rechthebbenden zo goed mogelijk moeten zijn gewaarborgd, in het eerste lid is uitdrukkelijk een adviestaak van de Bank opgenomen: de bank kan zowel gevraagd als ongevraagd adviezen verstrekken aan de Minister van Financiën en het bestuur. Deze taak is ruim geformuleerd, maar zal in elk geval de jaarrekening, de

actuariële balans en het actuariële verslag, alsmede het beleggingsbeleid betreffen. Vanzelfsprekend strekt de taak van de Bank zich niet uit tot een betrokkenheid bij individuele pensioenbeslissingen, omdat een toezichthouder zich met name zal richten op de grote lijnen. Slechts indien de door de Bank ontvangen informatie aanleiding vormt voor nadere controle, is denkbaar dat de Bank ook – eerder genomen – pensioenbeslissingen nader onderzoekt. Een directe betrokkenheid van de Bank bij individuele pensioenbeslissingen zou, gelet op het feit dat de belangrijkste taak van het APNA de uitvoering van de pensioenregeling voor overheidsdienaren is, bovendien in veel gevallen op gespannen voet staan met de bedoeling van de wetgever, die immers de verantwoordelijkheid voor pensioenbeslissingen bij het APNA legt. De tegelijk met dit ontwerp ingediende ontwerp-Pensioenlandsverordening overheidsdienaren voorziet bij voorbeeld in de mogelijkheid om bezwaar tegen een beslissing bij het bestuur, en later beroep tegen de op het bezwaarschrift genomen beslissing bij de ambtenarenrechter aan te tekenen.

De artikelen 21 en 22 dienen het belang van een goede vervulling van de toezichthoudende taak door de Bank. Artikel 21 betreft – samengevat – de bevoegdheid om informatie te vorderen, artikel 22, eerste lid, de verplichting van een ieder om daaraan mee te werken.

Tot degenen die informatie dienen te verstrekken, behoren niet alleen degenen die bij het fonds werken (bestuursleden, directie, secretarissen van het bestuur en de overige personeelsleden), maar ook personen die – in welke hoedanigheid dan ook – ten behoeve van het fonds werken. In bijzondere gevallen is het denkbaar dat ook anderen over informatie beschikken, waartoe de Centrale Bank toegang moet dienen te krijgen, vandaar dat de bepaling zich richt tot “een ieder”.

Artikel 22, tweede lid, houdt rekening met degenen, zoals de leden van het bestuur en van de beleggingscommissie, die andere functies bekleden waardoor zij onder omstandigheden over informatie beschikken welke niet voor het fonds toegankelijk is. Het zou onwenselijk zijn indien de aan hen opgelegde informatieplicht jegens de Bank met zich zou meebrengen dat en die andere functie betreffende geheimhoudingsplicht daardoor opzij zou kunnen worden gezet. De bepaling ondervangt het bezwaar dat deze personen door de informatieplicht in hun functioneren zouden kunnen worden belemmerd, door hen het recht op verschoning toe te kennen.

Artikel 23

De Bank van de Nederlandse Antillen kan in het kader van haar toezichthoudende taak aan het fonds geen maatregelen dwingend opleggen, maar er staan verschillende wegen open om te bereiken dat met haar wensen rekening wordt gehouden. In de eerste plaats bestaat de artikel 20, eerste lid, opgenomen bevoegdheid tot het eigenaarschap verstekken van advies. Het eerste lid van artikel 23 beoogt zeker te stellen dat de Bank van de Nederlandse Antillen bevoegd is op eigen titel het bestuur aan te spreken en wensen tot verbetering kenbaar te maken. Als het bestuur geen gevolg blijkt te geven aan de wensen van de Bank, kan de Bank, als zij haar wensen voldoende belangrijk acht, de Minister van Financiën adviseren ter zake een aanwijzing als bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel b, te geven.

Tot slot kan de Bank haar wensen ook nog verwerken in het jaarverslag, dat zij op grond van artikel 24 moet uitbrengen.

Artikel 26

Naast het toezicht van de Bank van de Nederlandse Antillen is controle van de Algemene Rekenkamer wenselijk. Hoewel de controleplicht van de Algemeen Rekenkamer al uit de Landsverordening Algemene Rekenkamer kan worden afgeleid, wordt dat in deze bepaling nog eens uitdrukkelijk vastgesteld.

Het eerste lid van artikel 27 beoogt te voorzien in de controle van de deelnemingen van het fonds door de Algemeen Rekenkamer. Het tweede lid heeft ten doel zeker te stellen dat de Algemeen Rekenkamer bij zijn controle de nodige medewerking verkrijgt. Deze bevoegdheden zijn noodzakelijk waar ook derden belang kunnen hebben bij meerderheidsdeelnemingen van het fonds.

Artikel 28 biedt de Minister van Financiën de mogelijkheid in bepaalde gevallen in te grijpen door middel van een aanwijzing. In het eerste lid is omschreven met welke doelen een aanwijzing kan worden gegeven. De aanwijzingsbevoegdheid stelt de minister in staat de op hem rustende politieke verantwoordelijkheid op hoofdlijnen te kunnen dragen. Uit de verhoudingen tussen bestuur en het fonds die met het onderhavige ontwerp worden beoogd, volgt evenwel dat de minister slechts in het uiterste geval tot gebruikmaking van zijn aanwijzingsbevoegdheid zal overgaan. De mogelijkheid om het bestuur een aanwijzing te geven vormt dan ook het sluitstuk op de Minister van Financiën toegekende invloed op het fonds.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat artikel 29 een reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift bestaande geheimhoudingsplicht, met de daaraan verbonden uitzonderingen, onverlet laat.

De Minister van Algemeen Zaken,

De Minister van Financiën,